

✧ Texty na tento týden - Žd 7:11–19; 8:10–12; 8:1–6; 10:5–10; Jr 31:31–33

✧ Základní verš

„Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“ (Žd 8:6)

Tím, že Ježíš žil dokonalý život a zemřel místo nás, zprostředkoval novou, lepší smlouvu mezi námi a Bohem. Ježíš tím, že zemřel, zrušil rozsudek smrti, který byl trestem za naše provinění, a umožnil vznik nové smlouvy.

Židům 10,5–10 vysvětluje, že Ježíš projevil poslušnost podle požadavků smlouvy. Nachází se zde odkaz na Ž 40, který popisuje Mesiášovu touhu prokázat Bohu naprostou poslušnost: „Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno. Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru“ (Ž 40,8.9). „V původním kontextu tyto věty popisovaly dobrovolnou poslušnost Boží vůli. Autor listu Židům používá toto spojení, aby ukázal, že Kristova oběť naplnila Boží vůli tím, že přinesla smíření, které zvrácení oběti neposkytly.“ (7BC 460)

Pro Pavla získal tento žalm vtělením Ježíše zvláštní význam. Ježíš byl ztělesněním poslušnosti nové smlouvě. Byli jsme zachráněni nejen jeho smrtí, ale i jeho dokonalou poslušností.

✧ Osnova lekce:

V této lekci se zaměříme na „novou smlouvu“, kterou Bůh s lidmi uzavřel prostřednictvím Ježíše a jeho oběti. Budeme přemýšlet nad tím, proč vlastně byla potřebná, v čem je její „novost“, ale i o tom, co pro nás znamená.

- Žd 7:11–19: Nedostatečnost „staré smlouvy“ (neděle)
- Žd 8:10–12: Zaslíbení „nové smlouvy“ (pondělí)
- Žd 8:1–6: Ježíš – prostředník „nové smlouvy“ (úterý)
- Žd 10:5–10: Požehnání plynoucí z „nové smlouvy“ (středa)
- Jr 31:31–33: „Nová smlouva“ a proměna srdce (čtvrtek)

NE 13. února – POTŘEBA NOVÉ SMLOUVY

Žd 7:11-19 „¹¹Kdyby služba levitských kněží, která vedla lid k poslušnosti zákona, přinesla dokonalost, nač by ještě bylo třeba ustanovovat jiného kněze podle řádu Melchisedechova, a nezůstat při kněžství podle řádu Áronova? ¹²Avšak mění-li se kněžství, nutně nastává i změna zákona. ¹³A ten, na něž se to slovo vztahuje, pocházel z jiného pokolení, z něhož nikdo nekonal službu u oltáře. ¹⁴Je dobře známo, že náš Pán pocházel z Judy, a u Mojžíše není zmínky o kněžích z tohoto pokolení. ¹⁵To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz. ¹⁶ne podle zákona o tělesném původu, nýbrž na základě svého nepomíjejícího života, ¹⁷jak se o něm svědčí: „Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.“ ¹⁸Tím se ovšem ruší předchozí příkaz jako neúčinný a neužitečný – ¹⁹zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.“

Žd 10:1-4 „¹V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ²Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očištěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³Ale těmito obětmi se hříchy naopak každoročně připomínají, ⁴neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit.“

Žd 9:13.14 „¹³Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, ¹⁴čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Žd 10:19-23 „¹⁹Protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři, odvážit vejít do svatyně ²⁰cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony – to jest obětováním svého těla. ²¹Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem,

²²přistupujeme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. ²³Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

J 1:29 „Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.““

Ga 3:24 „Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry.“

Ř 10:4 „Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří.“

Ř 3:20-28 „²⁰Vždyť ze skutků zákona ‚nebude před ním nikdo ospravedlněn‘, neboť ze zákona pochází poznání hříchu.

²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdíl: ²³všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zřejmé, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. ²⁷Kde zůstala chloubka? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry. ²⁸Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona.“

Ř 7:12-14 „¹²Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré. ¹³Bylo snad to dobré příčinou mé smrti? Naprosto ne! Hřích však, aby se ukázal jako hřích, způsobil mi tím dobrým smrt; tak skrze přikázání ukázal hřích celou hloubku své hříšnosti. ¹⁴Víme, že zákon je svatý – já však jsem hříšný, hříchu zaprodán.“

PO 14. února – NOVÁ A OBNOVENÁ

Žd 8:10-12 „¹⁰A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹Pak už nebude učit druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: „Poznej Pána,“ protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až po největšího. ¹²Slituji se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenu.“

Dt 6:4-6 „⁴Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. ⁵Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. ⁶A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci.“

Dt 30:11-14 „¹¹Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. ¹²Není v nebi, abys musel říkat: „Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ ¹³Ani za mořem není, abys musel říkat: „Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ ¹⁴Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval.“

Jr 31:31-34 „³¹Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. ³²Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. ³³Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ³⁴Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat.““

Žd 8:8-9 „⁸Ale když Bůh kárá svůj lid, říká: „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem izraelským i s domem judským uzavřu smlouvu novou, ne jako byla ta smlouva, kterou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl ze země egyptské. Neboť oni nezůstali v mé smlouvě, a já jsem se jich zřekl, praví Hospodin.“

Ž 37:31 „Má v mém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.“

Ž40:8-9 „⁸Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno. ⁹Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.“

Ž 119:11 „Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit.“

Iz 51:7 „Slyšte mě, kdo znáte spravedlnost, lide, v jehož srdci je můj zákon. Nebojte se lidských pomluv, neděste se jejich hanobení!“

Jr 13:23 „Může snad Kúšijec změnit svou kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo?“

Žd 7:22 „Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy.“

Žd 6:8-20 „⁸Rodí-li však jen trní a bodláčí, je nepotřebná a blížká prokletí a nakonec bývá vypálena. ⁹I když takto mluvíme, jsme o vás přesvědčeni, milovaní, že jste na dobré cestě ke spáse. ¹⁰Bůh není nespravedlivý, a proto nezapomene, jak jste se činem své lásky k němu přiznali, když jste sloužili a ještě sloužíte bratřím. ¹¹Toužíme jen, aby na každém z vás bylo vidět neutuchající horlivost až do konce, kdy se naplní naše naděje;

PÁ 18. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Podle Bible je poslušnost Boha něco mnohem hlubšího než formální plnění příkazů a konání dobrých skutků. Poslušnost je služba z lásky. Boží zákon svědčí o tom, jaký je Bůh. Láska je podstatou celého zákona. Boží vláda v nebi i na zemi vychází z jeho zákona lásky. Když máme v srdci lásku a když se snažíme podobat svému Stvořiteli, realizuje se Boží slib: ‚Vložím své zákony do jejich srdcí a vepíšu je do jejich myslí.‘ (Žd 10,16)

Jestliže byl zákon vepsán do našeho srdce, nebude formovat celý náš život? Poslušnost je pravý důkaz lásky. Dokládá také, že se snažíme žít tak, jak si to Bůh přeje. Bible říká: ‚V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání.‘ ‚Nepřávně se k němu hlásí, kdo se mu nepodřizuje.‘ (1J 5,3; 2,4) Víra nenahrazuje nutnost žít v souladu s Božím zákonem. Prostřednictvím víry a pouze vírou přijímáme milost Ježíše Krista. A právě milost nás uschopňuje naplňovat Boží zákon.“ (SC 60.61; CVP 62)

„Čím více se přiblížíme k Ježíši Kristu, tím více si začneme uvědomovat své vlastní nedostatky a chyby. Když začneme srovnávat sebe s dokonalým Ježíšem Kristem, vynikne naše sobectví a naše nedokonalost. Zároveň to bude doklad, že satanovy lživé názory ztrácejí nad námi moc, že nás vede Boží Duch – a Boží Duch vede k životu.

Opravdová láska k Ježíši Kristu nemůže zakořenit v našem srdci, dokud si neuvědomíme svou hříšnost. Jakmile nás promění Kristova milost, začneme obdivovat dokonalý charakter svého Pána. Jestliže nechápe me, jak jsme nedokonalí a hříšní, znamená to, že jsme nikdy nepostřehli krásu a dokonalost Ježíše Krista.“ (SC 64.65; CVP 65.66)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se nad výše uvedenými citáty z knihy Ellen G. Whiteové *Cesta k vnitřnímu pokoji*. Čím blíže jsme Kristu, tím hříšnějšími se staneme ve svých očích. Jak zajistit, že neodmítneme víru v zoufalství, když si budeme uvědomovat svou vlastní hříšnost?

2. Pozastavme se nad myšlenkou, že zákon se nám zapisuje do srdce. Co to znamená pro duchovní život křesťana? Jak by nám porozumění a prožívání této pravdy mohlo pomoci vyhnout se poslušnosti, která je pouze zákonictvím, „mrtvými skutky“ (Žd 9,14)?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

¹²proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a trpělivost mají podíl na zaslíbení. ¹³Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahat nemohl, přísahal při sobě samém: ¹⁴‚Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků.‘ ¹⁵A protože byl Abraham trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu. ¹⁶Lidé totiž přísahají při někom větším a přísaha je zárukou, kterou končí každý spor. ¹⁷Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou. ¹⁸A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané. ¹⁹V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Ga 3:13 „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: ‚Proklet je každý, kdo visí na dřevě.‘“

2Tm 2:13 „Jste-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.“

ÚT 15. února – NOVÁ SMLOUVA MÁ LEPŠÍHO PROSTŘEDNÍKA

Žd 8:1-6 „Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu ²v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk. ³Každý vele kněz bývá ustanoven k tomu, aby přinášel dary a oběti; proto musel i Ježíš nutně přinést obět. ⁴Na zemi by nemohl být knězem, protože zde už byli kněží, kteří přinášeli dary podle zákona. ⁵Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídít stánek: ‚Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.‘ ⁶Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“

Žd 9:15-20 „¹⁵Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykopení z hříchů, spáchaných za první smlouvy. ¹⁶Při závěti se musí prokázat smrt toho, kdo ji ustanovil. ¹⁷Jen závět zemřelých je totiž platná; nemá však platnost, dokud žije ten, kdo ji ustanovil. ¹⁸Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez vylití krve; ¹⁹když Mojžíš všemu lidu oznámil všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, červenou vlnu s yzopem a pokropil knihu Zákona i všechnen lid. A řekl jim: ²⁰‚Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh.‘“ ²¹Podobně pokropil kreví i stánek a všechno bohoslužebné náčiní. ²²Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění.“

Žd 6:19-20 „¹⁹V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.

Žd 10:5-10 „Proto Kristus říká, když přichází na svět: ‚Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. ⁶V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. ⁷Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.‘ ⁸Předně říká: ‚Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení‘ – totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. ⁹Potom však řekne: ‚Zde jsem, abych konal tvou vůli.‘ Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.“

Ex 34:29-35 „²⁹Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři. ³⁰Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit. ³¹Ale Mojžíš je zavola, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil. ³²Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji. ³³Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj. ³⁴Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno. ³⁵Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očištění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výstech.“

J 1:14 „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Ex 33:11 „A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. Potom se Mojžíš vracel do tábora. Ale mládenec Jozue, syn Núnův, který mu přisluhoval, se ze stanu nevzdaloval.“

Žd 4:12.13 „¹²Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. ¹³Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.“

J 1:1-3 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.“

ST 16. února – NOVÁ SMLOUVA PŘINÁŠÍ LEPŠÍ ZASLÍBENÍ

Žd 10:5-10 „⁵Proto Kristus říká, když přichází na svět: „Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. ⁶V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. ⁷Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.“ ⁸Předně říká: „Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení“ – totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. ⁹Potom však řekl: „Zde jsem, abych konal tvou vůli.“ Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰Tou vůli jsme poskytnuti, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.“

Žd 11:10.13-16 „¹⁰(Abraham) upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. ¹³Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splněním slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. ¹⁴Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. ¹⁵Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“

Ex 24:1-8 „¹Potom Mojžíšovi řekl: „Vystup k Hospodinu, ty i Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších. Budete se zdálky klanět. ²K Hospodinu přistoupí jen Mojžíš. Ostatní se přibližovat nebudou. Lid nesmí vystoupit vzhůru spolu s ním.“ ³Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechny lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: „Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.“ ⁴Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova. Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů. ⁵Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné. ⁶Mojžíš vzal polovinu krve a vлил ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář. ⁷Potom vzal Knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: „Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.“ ⁸Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: „Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov.““

Žd 7:22 „Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy.“

2K 1:20-22 „²⁰Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno „Ano“. A proto skrze něho zní i naše „Amen“ k slávě Boží. ²¹Ten, kdo nás spolu s vámi staví na pevný základ v Kristu a kdo si nás posvětil, je Bůh. ²²On nám také vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil.“

ČT 17. února – NOVÁ SMLOUVA JAKO ŘEŠENÍ PROBLÉMU SRDCE

Jr 31:31-33 „³¹Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. ³²Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. ³³Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

Ez 36:26.27 „²⁶A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. ²⁷Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje rády a jednat podle nich.“

Ex 31:18 „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědeckví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.“

Dt 10:1-4 „¹V oné době mi Hospodin řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Také si uděláš dřevěnou schránku. ²Na ty desky napíšeš táž slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil. Pak je vložíš do schránky.“ ³Udělal jsem tedy schránku z akáciového dřeva a vytesal jsem dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystoupil jsem na horu s oběma deskami v rukou. ⁴J napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře zprostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal.“

Jr 36:23 „Jak Jehúdí přečetl tři čtyři sloupce, král je ze svitku odřízl nožkem a házel je do ohně na ohništi, až celý svitek na ohništi shořel.“

Jr 3:15 „Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást obezřetně a prozřívavě.“

Dt 29:3 „Ale Hospodin vám nedal srdce, aby chápalo, ani oči, aby viděly, ani uši, aby slyšely, až do tohoto dne.“

Jr 3:10 „Ani po tom všem se ke mně její sestra, judská věrolomnice, neobrátila celým srdcem, nýbrž licoměrně, je výrok Hospodinův.“

Jr 29:13 „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.“

Jr 17:1 „Judův hřích je zapsán železným rydlem, je vyryt diamantovým hrotem na tabulku jejich srdcí, na rohy vašich oltářů.“

Jr 13:10 „Tento zlý lid, který se vzpírá slyšet má slova a žije si podle svého zarputilého srdce, chodí za jinými bohy, slouží jim a klaní se jim, bude jako tento pláš, který se k ničemu nehodí.“

Jr 23:17 „Stále říkají těm, kteří mě znevažují: „Hospodin promluvil: Budete mít pokoj,“ a každému, kdo chodí se zarputilým srdcem, slibují: „Nedolehne na vás nic zlého.““

Jr 13:23 „Může snad Kúšijec změnit svou kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo?“

Ex 20:1.2 „¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.““

L 22:20 „A právě tak, když bylo po večeri, vzal kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.““

Mt 22:34-40 „³⁴Když se farizeové doslechli, že umlčel saduceje, smluvili se ³⁵a jeden jejich zákoník se ho otázal, aby ho pokoušel: ³⁶„Mistře, které přikázání je v zákoně největší?“ ³⁷On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ ³⁸To je největší a první přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ ⁴⁰Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.““

Ř 5:5 „A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

Ga 5:22.23 „²²Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, ²³tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“

